

1031.

Od Vsetína.

Ja - vo - re, ja - vo - re, - ze - le - ný ja - vo - re, ach, kdož to - bě

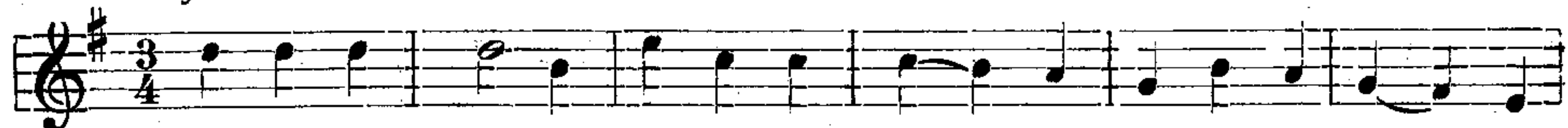
o - brú - bál ja ko - ná - rečky tvo - je?

Javore, javore,
zelený javore,
ach, kdož tobě obrúbál
ja konárečky tvoje?

Obrúbál, obrúbál
jablunecký kokáš;
strela mu do matěry,
ten sa na mně popás.

1032.

Z Velké.

Živěji.

A vy sed - lá - ci, vy ste ľaj - dá - ci, vy ste ti náj - hor -

ší; u - va - ľu - je - te na cha - ľu - pníky veľ - ké kon - tri - bu -

cí.

A vy sedláci,
vy ste ľajdáci,
vy ste ti nájhorší;
uvažujete
na chalupníky
velké kontribucí.

Šest grošů z krávy,
aj kopu slámy,
půl kopy z teřete,
a toraľ z husy,
to býti musí
pět grošů z prasete.

Pudmířtr praví,
že on to spraví,
že sa to mosí dat;
že dyby měřli,
ti chalupníci,
svě ženy poprodat.

Ti chalupníci,
jako slávici,
počali sa řm smát;
že oni mosá
na seľské chřasty
svě ženy poprodat.